

४निन्दायाम् हेम० पृथक्काले दीव्यमने ७दृशनीतो
च मेदि० उपरञ्जने मिथ्या स्वल्पेन सख्यते जनेन क
रणे घञ् । आध्यासिकसख्येन सख्ये ढविशेषणभेदे ।
यथा घटत्वोपरागेण पटभानम् । घटत्वं हि पटस्य
आध्यासिकसख्येन सख्ये ढविशेषणम् ।

उपराज अव्य० सामीप्ये ङव्ययी० अच् समा० । १राजः सा-
मीप्ये उपगतो राजानं सादृश्येन अथा० स० टच् समा० ।
१राजत्वे ति० स्त्रियां ङप् । ततः काश्या० भवार्थे
इच् (औपराजिकः तद्वत्वे ति० स्त्रियां ङिष् । तदर्थं
जितोऽपि रूपमेकं स्त्रियां ङ टाप् इति भेदः

उपराधय ति० उप+राध-णिच्-बा० य । उपसेवके ।
ततः ब्राह्मणा० भावे कर्षणि च व्यञ् । औपराधय
तद्वत्त्वे तत्कर्मणि च न० ।

उपराम पु० उप+राम-घञ् वा ङङिः । १उपरतो २स्त्वौ
३निट्त्वी ४सन्धासि च । अव्ययी० । पराससामीप्ये अव्य०

उपराव पु० उप+र-घञ् । समीपोच्चारितगच्छे

उपरि अव्य० ऊर्ध्वपरि उपदेशश्च । प्रथमापञ्चमीसप्रत्य-
न्तार्थवृत्तः ऊर्ध्वशब्दात् । ऊर्ध्वपुरम् ऊर्ध्वा वा वसतिः
ऊर्ध्वात् पुरात् ऊर्ध्वाभावा वसनेरागतः ऊर्ध्वपुरे ऊर्ध्वायां
वा वसती वसति इत्याद्यैः सख्यते उपरात्वेव । “तदु-
पर्यपि वादरायणः” शा० सू० । “नीचानाः स्वरुपरि
वृक्षेणामस्य” ऋ० १०४, ७. “अधः खिदासीदुपरि
खिदासीत् । १० १०६, ५, “तत्प्राणिभाक्तोपरिपातुकन्त”
नैष० । “त्वय्यासने नयनमुपरिस्फन्दि शङ्के ऋगाख्याः”
नैष० । “अथाङ्मुखस्योपरि पुष्पवृष्टिः” “परस्पर-
स्योपरि पर्यचीयत” रघुः । “क्षित्वा मांसानि-
शस्त्रेण यदिोपरिजोभवेत् सुशु० । “उपरिजतश्चानि
वाचमागाम् किरा० । “मिथ्या तत्सत्यादुपरिपुता भङ्गेन”
यजु० ७, ३, अथ सामीप्ये हित्वं उपर्युपरि समीपोर्ध्वे
अव्य० “उपर्युपर्युस्त्वुचं विताने” साधः । “अभिस-
र्व्वतसोःकाथ्यां धिक्त्वापर्यादिषु त्रिषु । द्वितीयाद्ये द्वितानेषु
तथान्यत्रापि दृश्यते” इत्युक्तेः तद्योगे सख्यन्ति
द्वितीया । “उपर्युपरि लोकं हरिः” सि० को० । उपर्यु-
परि गच्छन्तः शैलराजमदङ्गुखाः” भा० आ०
४३४ अ० । बाहुलकात् क्वचिद् । “उपर्युपरि वृद्धीनां
चरन्तीश्वरबुद्धयः” ।

उपरिचर ति० उपरि+चर-ट । १ऊर्ध्वे चरे विहगादौ । १रा-
जभेदे पु० । स च वहुनामा चेदिदेशपतिः शक्रश्च अपूजा-

प्रवर्त्तकः । तस्येतिवृत्तं च भा० आ० ६३अ० । “राजो-
परिचरनास धर्मो नलोमहोपतिः” इत्युपक्रम्य तु-
ष्टेन शक्रेण तस्मै आकाशग विमानं दत्तं तत्र चरणादु-
परिचरनास्येत्युक्तं यथा “देवोपभोग्यं दिव्यञ्च आकाशे
स्फाटिकं महत् । अकाशग त्वं महत् विमानमुपपत्-
स्यते । त्वमेकः सर्वमर्थेषु विमानवरमास्थितः । चरिष्य-
स्युरिदो हि देवो विग्रहवानिव । ददासि ते वैजयन्तीं
मालामन्थानपङ्कजाम् । धारयिष्यति संपासे या त्वां
शस्त्रैरविवृतम् । लक्षणं चैवदेवेह भविता ते नराधिप ।
इन्द्रमलेति विख्यातं धन्यमप्रतिमं महत् । वैशम्पायन
उवाच । यद्विष्णु वैष्णवीं तस्मै ददौ हतनिन्दनः । इष्ट-
प्रद नरदिश्य शिष्टानां प्रतपालनोम् । तस्याः शक्रस्य
पूजार्थं भूमौ भूमिपतस्तदा । प्रवेशं करयामास मते
संवत्सरे तदा । ततः प्रभृति चाद्यापि यष्टेः क्षितिप-
सत्तमैः । प्रवेशः क्रियते राज्ञः । यथा तेन प्रवर्त्तितः ।
अपरेद्युस्तस्तस्याः क्रियतेऽत्युच्चयो नृपैः । अलङ्क-
तायाः पिटकैर्गन्धैस्सौख्यैश्च भूषणैः । माल्यदासपरिचिन्ना
विधिवत् क्रियतेऽपि च । भगवान् पृच्छते चात्र हंस-
रूपेण शङ्करः । स्वयमेव ऋहोतेन वसोः प्रीत्या महा-
त्मनः । स तां पूजां महेन्द्रस्तु हृष्टा देवः कर्ता शुभाम् ।
वसुना राजसुखेन प्रीतिमानब्रवीत् प्रभुः । ये पूजयि-
ष्यन्ति नरा राजानश्च महं मन । कारयिष्यन्ति च सुदा
यथा चेदिपतिर्नृपः । तेषां श्रीवैजयन्तैव सराङ्गाणां
भविष्यति । तेषां स्फुतो जनपदो सुदितश्च भविष्यति ।
एवं महात्मना तेन महेन्द्रेण नराधिपः । वसुः प्रीत्या
मघवता महाराजोऽभिसत्कृतः । उत्सवं कारयिष्यन्ति
मदा शक्रस्य ये नराः । भूमिरत्नादिभिर्हानैस्तथा पूज्या
भवन्ति ते । वरदानमहायज्ञैस्तथा शक्रेत्सवेन च ।
संपूजितो मघवता वसुसेदीश्वरो नृपः । पालयासास
धर्मैश्च चेदित्यः इषिवीससाम् । इन्द्रप्रीत्या चेदिपति-
श्चकारेन्द्रमहं वसुः । पुत्राश्चास्य महावीर्याः पद्मासन्न-
मितौजसः । नानाराज्येषु तान् पुत्रान् स सम्प्राडभ्यषे-
चयत् । महारथो सागधानां विश्वतो यो दृष्टद्रथः ।
पुत्रपुत्रः कुशाख्य वमाङ्गर्षणशहनम् । मावेक्ष्य
यदुश्वैव राजन्यश्चापरजितः । एते तस्य हुता राजाना-
जर्षभूरितेजसः । न्यवेशयन्नासभिः स्तैस्ते देवांस्य पुराणि
च । वासवाः पञ्च राजानः पृथग्वंशाश्च शाश्वताः ।
वसन्तिमिन्द्रप्रासादे आकाशे स्फाटिके च तम् । उपतस्यु-